

Rozbité Sny

Stojím nad hromádkou rozbitých střepů a snažím se potlačit slzy, kterými už se téměř zalykám. Ne! Nedovoluji to – nesmím brečet! To jsem si přece zakázala! Pak poklekám a zvedám první úlomek. Onen sen je pro mě stále ještě napůl skutečný:

Chtěl si mě vzít – na jaře – jakmile našetřím dost peněz na dům. Skoro jsem viděla před sebou naše dvě děti – kluka a holčičku ...

Teď je po všem – byla to jen lež! Připadám si tak využitá a zklamáná!

Pak další z rozbitých kousků, pouze krátce nato:

Byl jedním z milých zákazníků a slíbil mi práci v obchodě svého bratra. Z obchodu se nakonec vyklubal bar, kde jsem musela pořád popíjet s tolika chlapy – jen s ohromným úsilím a potížemi se mi podařilo odtud dostat ...

A tento malý barevný střep bolí dál, snad nejvíc:

Byli jsme šťastná rodina, mamka, taťka, můj malý bráška a já. Potom jednoho rána byl táta pryč a už se nikdy neukázal. Mamka mi řekla, že musel odcestovat do zahraničí a brzy bude zpátky, ovšem nikdy se nevrátil

...

Kolem tohoto kousku je mnoho malých úlomků ze života holčičky s mým jménem:

*Chtěla se stát zdravotní sestřičkou jako její teta ...
chtěla mít rodinu a šikovného muže, který by se o ni staral ...
spoustu zvířat a dům na vesnici s velkou zahradou ... pěkné auto a obdiv lidí z města ...*

**Tři velké rozbité kusy leží
vzadu, ani se mi nechce na ně
pohlédnout:**

*Slib daný sobě samé, že v létě skončím
s tímhle "zaměstnáním" a vrátím se
domů ...*

*Opravdu jsem chtěla chodit
na němčinu, už jsem byla
zapsaná a představovala
si, jaké to bude umět ply-
nule německy, jak na mě bude
máma pyšná, až za mnou přijde do
nové práce v prodejně potravin ...*

*... Nikdy jsem se
nechtěla zaplést s dalším
mužem. Chtěla jsem zůstat
sama. Ale teď žiju zase s někým a
nechápu, proč s ním vlastně zůstávám –
občas je dost hrubý ...*

**Strašně to bolí!
Musím bolest
nějak umrtvit,
utéct ...**

Ale – co je tohle?
Najednou slyším
hlas – velice tichý
a jemný!

**Já ti rozumím!
Znám tvou bo-
lest, tvé zkla-
mání, tvou zlomenost.
Vzal jsem všechnu bolest
tvého života na sebe.**

To není možné! Ni-
kdo mi nemůže po-
rozumět! Už nemohu
doufat ... nemohu
ani snít!!!

**Tomu také
rozumím! Víš
ty vůbec, že
jsem byl po
smrti? Zemřel jsem na kříži
za tebe. Ale nezů-
stal jsem mrtvý!
Znovu jsem vstal a
žiji navěky.**

A kdo jsi? Co ode
mne chceš?

**Jsem Ježíš! Protože já žiju,
můžeš žít i ty! Důvěřuj mi!
Já tě nezklamou.**

Drahá přítelkyně!

Tento krátký rozhovor je připomínkou velikonočních událostí. Mnoho z nás stojí nad podobnou hromádkou rozbitých snů a nadějí, když denně bojuje o přežití. Navenek udržujeme ještě svou pěknou tvář, ale uvnitř to vypadá docela jinak. Někdy si připadáme

jako malé zraněné dítě – zcela opuštěné. Přesně v takové pozici můžeme přistoupit k Ježíši!

Proč ne právě nyní, právě před Velikonocemi? Ježíš nás přijímá, odpouští naši vinu a pomáhá nám znovu se postavit.

On má jedinečné sny pro tvůj život, které se mohou krůček po krůčku stát skutečností. S jeho pomocí je možné prožít smysluplný život. Ty můžeš žít!

Tvoji přátelé z Herzwerk!